თანაკლუბელთა მატჩი

I. ალამი აღმართულია!

ათასობით თბილისელები დაუსრულებელ ნაკადად მიემართებოდნენ გასულ კვირას ლ. პ. ბერიას სახელობის "დინამოს" სტადიონისაკენ.

გაზაფხულის შესანიშნავი დღეა. სტადიონის ახლადშეკეთებული ტრიბუნები ვერ იტევს მაყურებელს.

სტადიონის მწვანე მინდორზე ჩამწკრივდა 500 ფეხბურთელი. წინ დგას "ა" კლასის ოთხი გუნდი _ სსრ კავშირის ჩემპიონი მოსკოვის "დინამო", თბილისისა და მინსკის "დინამო" და თბილისის "სპარტაკის" ახალგაზრდა გუნდი _ გასულ წელს მეორე ჯგუფის კოლექტივთა ტურნირში გამარჯვებული.

სსრ კავშირის პირველობის მონაწილეებს და თბილისის ფეხბურთელთა გუნდებს მიესალმა ფიზკულტურისა და სპორტის საქმეთა რესპუბლიკური კომიტეტის თავმჯდომარე ამხ. ა. ფარულავა.

... ანძასთან მივიდნენ ოსტატთა გუნდების კაპიტნები ლ. სოლოვიოვი, გ. გაგუა, პ. მიმრიკი და ვ. ლომაია. გაისმა სახელმწიფო ჰიმნი და მაღლა აღიმართა ალისფერი ალამი სსრ კავშირის 1950 წლის პირველობისა.

II. თბილისელები ხსნიან ანგარიშს

საკავშირო კატეგორიის მსაჯი პ. ბელოვი (ლენინგრადი) მოედანზე იხმობს ჩვენი ქვეყნის პირველობის მატჩის მონაწილეებს.

მოსკოველთა შემადგენლობაში არიან: ხომიჩი, პეტროვი, ზიაბლიკოვი, ივანოვი, ა. სოკოლოვი, ლ. სოლოვიოვი, ტროფიმოვი, კონოვი, სავდუნინი, ბესკოვი და სალნიკოვი. თბილისის "დინამოს" გუნდში თამაშობენ: მარღანია, გაგუა, ძიაპშიპა, სარჯველაძე, ანთაძე, გარიშვილი, გრამატიკოპულო, მახარაძე, ზაზროშვილი, ღოღობერიძე და თოდრია.

გაისმის მსაჯის სასტვენის ხმა და ზაზროშვილს ბურთი თამაშში შეჰყავს. მე-2 წუთზე ძიაპშპას მიერ დაშვებული შეცდომის გამო მოსკოველებს საშუალება მიეცათ გახსნან ანგარიში, მაგრამ მარღანია შესანიშნავ რეაქციას ამჟღავნებს და 4-5 მეტრიდან სავდუნინის მიერ დარტყმულ ყუმბარისებურ ბურთს იგერიებს.

მალე გრამატიკოპულოსაც მიეცა ანგარიშის გახსნის შესაძლებლობა, მაგრამ იგი ურტყამს შტანგის გვერდით. გუნდები ნერვიულობენ, დაცვის ხაზები ზუსტად ვერ თამაშობენ. მასპინძლები ახშირებენ სტუმრების კარების იერიშებს და ამან 22-ე წუთზე თავისი შედეგიც გამოიღო. ღოღობერიძემ წაართვა ბურთი ზიაბლიკოვს, ლამაზად გაიგდო წინ, გავიდა პირით ხაზზე და ჩააწოდა ცენტრში. აქ მოუსწრო მახარაძემ და თავური დარტყმით ბურთი ბადეში გაახვია - 1:0. თბილისელები განაგრძობენ იერიშებს. მაგრამ 27-ე წუთზე 50 წამის განმავლობაში (!) თბილისელების დამცველთა შეცდომები საუკეთესოდ გამოიყენა სავდუნინმა და ანგარიში გახდა 2:1 სტუმრების სასარგებლოდ.

ასე გრძელდებოდა მოსკოველთა უპირატესობა და თამაში გათანაბრდა მხოლოდ ტაიმის ბოლოს. მე-40 წუთზე გარიშვილის უხეშობის შედეგად მოსკოველებმა კარგად გამოიყენეს საჯარიმო და ღიად დარჩენილმა კონოვმა მესამე ბურთი გაიტანა. გუნდები წავიდნენ დასასვენებლად.

III. უშედეგო იერიშები

თამაშის მეორე ნახევარი პირველი 5-6 წუთის გამოკლებით ჩატარდა თბილისელთა აშკარა ტერიტორიული უპირატესობით. მათ მიაწოდეს 6 კუთხური დარტყმა, 3 უძნელესი ბურთი აიღო ხომიჩმა და, შეძლო რა აქტიური თავდასხმების მოგერიება, ჩემპიონმა მნიშვნელოვანი გამარჯვება მოიპოვა - 3:1.

IV. რატომ წააგეს თბილისელებმა

საკავშირო პირველობაში 36 ტური გათამაშდება. ცხადია 19 გუნდიდან დაუმარცხებელი არც ერთი არ დარჩება. ერევნის გუნდთან მოსკოვის "ტორპედოს" მატჩის ფრედ დამთავრება და მოსკოვის "სპარტაკის" დამარცხება სტალინგრადში ადასტურებენ იმას, რომ ამ ტურნირში არ არის "სუსტი" და "ძლიერი". ყოველ "სუსტს" შეუძლია მოუგოს "ძლიერს" და ამიტომ თბილისის ოსტატ ფეხბურთელთა დამარცხებამ არ უნდა გამოიწვიოს ნაჩქარევი დასკვნები, გულგატეხილობა. საჭიროა ამ მარცხის კრიტიკული ანალიზი და მისგან სათანადო დასკვნების გამოტანა, რომ ამით თბილისის სახელოვანმა გუნდმა მომავალში არ გაიმეოროს მსგავსი შეცდომები.

რით აიხსნება წარუმატებლობა? გავარჩიოთ მისი მიზეზები: პირველ რიგში იგი აიხსნება თავდაცვის სუსტი თამაშით. ძიაპშპამ პირველსავე წუთებში გაუფრთხილებლობა გამოიჩინა, განერვიულდა და მისთვის ჩვეული ენერგიითა და სიზუსტით ვეღარ ითამაშა. გვერდითმა მცველებმა ვერ შეძლეს მოწინააღმდეგეთა ნეიტრალიზება.

ნახევარდაცვაში არ თამაშობდა პანიუკოვი, ამის გამო ეს ხაზი შესუსტებული იყო. მხოლოდ ანთაძემ ჩაატარა მატჩი კარგად და მონდომებით.

სერიოზული ნაკლოვანებებით ხასიათდებოდა აგრეთვე თავდასხმის თამაში. მიუხედავად იმისა, რომ თბილისის თავდამსხმელები სჯობნიდნენ მოსკოველებს სისწრაფეში და არ ჩამოუვარდებოდნენ ტექნიკით, ისინი გატაცებული იყვნენ ინდივიდუალური თამაშით და ამით აქარწყლებდნენ თავიანთ უპირატესობას.

ხომიჩი და მარღანია თამაშში 28-ჯერ ჩაებნენ, მაგრამ თუ მოსკოვის მეკარემ თბილისელთა თავდამსხმელების არაზუსტი დარტყმების შედეგად 12-ჯერ უკუაგდო ბურთი თავისუფალი დარტყმით და 7-ჯერ გამოიჭრა ბურთის დასაჭერად, მარღანია 16-ჯერ გამოიჭრა კარიდან ბურთის ასაღებად (ეს ნიშნავს იმას, რომ მოსკოველები უფრო ხშირად უახლოვდებოდნენ და მწვავე იერიშები მიჰქონდათ მოწინააღმდეგის კარზე) და სულ 4-ჯერ შეიყვანა ბურთი თამაშში თავისუფალი დარტყმით.

მოსკოველებმა გაიტანეს 3 ბურთი, 5 ბურთი აიღო მარღანიამ და მხოლოდ 4 იერიში აღმოჩნდა უშედეგო. ამრიგად უფრო მოქნილმა ტაქტიკამ სტუმრებს გამარჯვება მოუპოვა.

ი. ელიაძე.
"ლელო", 21 აპრილი 1950 წ.